

DE CULTURA HORTORUM

Plúrima tránquilláé cūm sīnt īnsignia vītae,
Nón minimūm (e)st, sī quīs Pēstānāe dēditus árti
Nōverit ḍobscēnī cūrás trāctāre Priápi.
Rūris enīm quāecūmque datúr pōssēssio, séu sit
Pútris, harénosó quā tōrpēt glārea trāctu, 5
Séu pīnguī mōlīta gravés ulīgine fōetus,
Cōllibus érēctis alté sita, sīve iacēnti
Plānitié facilis, clīvō seū vállibus hōrrens,
Nón negat īngenuós holerúm prōgīgnere frūctus,
Sí modo nón tua cūra gravī cōmprēssa vetérno, 10
Múltiplicés holitōris opēs cōntēmpnere stúltis
Aúsibus ássuēscit, callósasqu(e) áere dūro
Dētrēctāt fūscāre manús et stērcora plēnis
Vītat in árēnti dīspōnere pūlvare quālis.
Hāec nōn sōla mihī patefēcit opīnio fāmae 15
Vúlgāris, quāesita libris nēc léctio prīscis,
Séd labor ét studiūm, quibus ótia lóngia diērum
Póstposu(i), expērtūm rēbūs docuēre probātis.

5

10

15

20

25

30

DIFFICULTAS ASSUMPTI LABORIS

Brúma senēctūtis vērnācula, tōtius ánni
Vēnter et ámplifluí cōnsūmptrix sāeva labōris,
Vēris ub(i) ádvēntū tērrārūm pūlsa sub īmas
Dēlituit latebrás, vēstīgiaqu(e) hōrrid(a) avārae
Vér hiemis reducī rērūm dēlére parāret
Scémat(e), et ántīquó lānguēntia rūra nitōri
Rēddere, vēr orbīs prīmūm caput ét decus ánni,
Pūrior áura diēm cūm iām reserāre serēnum
Ínciperēt, Zephirōsqu(e) hērbāē flōrēsque secūti
Tēnuia pōrrigerēnt rādīcis acūmina, cāeco
Tēcta diū gremiō, cānāsqu(e) exōsa pruīnas,
Cūm sīlvāe folīs, mōntēs quoque grāmine pīngui,

Prátaque cónspicuís vērnárēnt láeta viréctis,
 Átriolúm, quōd prō foribús mihi párva paténti
 Área véstibuló sōlís cōnvértit ad órtum,
 Úrtic(ae) ímplérunt, cāmpique per áequora párvi
 Illita fērvēnti crēvérunt téla venéno.
 Quid facerém? tām spissus erāt rādīcibus ínfra
 Órdo caténatí, viridēs ut tēxere lēntis
 Viminibús crātēs stabulí solet árte magíster:
 Úngula cōrnipedúm sī quānd(o) hūmōre nocētur
 Cōllēct(o) ét pūtrēs imitātūr mārcida fūngos.
 Érgo morās rūmpéns Sātūrnī dēnte iacéntes
 Ággrediór glēbás, tōrpéntiaqu(e) árva revúlsis
 Spōnte renāscēntūm cōmpléxi bús urticārum
 Érig(o) et úmbricolís habitāta cubilia tālpis
 Dīruō, lūmbrīcōs revocáns īn lūminis óras.
 Inde Nothi coquitūr flābris solísque calōre
 Áreol(a) ét lignis nē dīffluat óbsita quādris
 Áltius á plānō modicūm resupīna levātūr,
 Tóta minútātūm rāstris cōntūnditūr úncis,
 Ét pīnguis fērmēnta fimi super īnsinuāntur.
 Séminibús quaēdām tēmptāmus holúscula, quaēdam
 Stīrpibus ántīquís pīscāē revocāre iuvēntae.

35

40

45

50

55

60

INSTANTIA CULTORIS ET FRUCTUS OPERIS

Dénique vērnāl(i) íntērdūm cōnspērgitur ímbre
 Párva segēs, tenuésque fovēt prāeblānda vicissim
 Lūna comās; rūrsús sī quāndō sicca negābant
 Tēmpora rōris opém, cūltúr(ae) ímpulsus amōre,
 Quíppe siti metuēns gracilēs tōrpēscere fībras,
 Flūmina pūra cadīs ínfērre capācibus ácri
 Cūrāvi studi(o), ét propriis ínfūndere pálmis
 Gūttatīm, nē fōrte ferōcior ímpetus úndas
 Íngererét nimiās, ét sémina iācta movēret.

Néc mora, gérminibús vēstītūr tōta tenēllis
 Áreol(a) ét quāmquām illiūs pārs īsta sub álto
 Árēscát tēctō, pluviár(um) et múnneris éxpers
 Squáleat áeriī, pārs illa perénnibus úmbris
 Díffugiāt sōlém, pariés cui célsior īgne(i)
 Síderis áccēssúm laterís negat óbice dūri,
 Nón tamen úlla sibi fueránt quāe crēdita prīdem,
 Spé sine crémēnti pīgrō sūb céspite clāusit.
 Quín potiūs quāe siccā fer(e) ét trānslāta subáctis
 Súscēpit scrobibús, redivīvō pléna virōre
 Réstituit, reparáns numerósō sémina frūctu.
 Núnc opus íngeniīs, docilī nūnc péctor(e) et óre,
 Nómina quó pōssím virēsqu(e) áttīngere tāntae
 Mēssis, ut íngēnti rēs pārv(ae) ornēntur honōre.
65
70
75

SALVIA

Lélifagús prīmá prāefúlgēt frōnte locórum,
 Dúlcis odōre, gravis virtút(e) atqu(e) útilis háustu.
 Plúribus háec hominúm mōrbis prōdésse repértā
 Pépetuó viridi meruīt gāudēre iuvēnta.
 Séd tolerát cīvīle malúm: nām sáeva paréntem
 Prógeniés flōrúm, fuerít nī démpa, perūrit
 Et facit ántiquós defūngier ínvida rāmos.
80

RUTA

Hó̄c nemus ú̄mbriferú̄m p̄ingit viridíssima rú̄tae
 Sílvula céruleáe, foliis quae praeedita párvis
 Ú̄mbellás iaculáta brevés, sp̄rámina vénti
 Et radiós Phœebi caulés trānsmittit ad imos,
 Attactúque gravés lēni dīspérgit odóres.
 Hæc cūm mūltiplici vigeat virtute medellae,
 Dicitur occultis adprím(e) obstare venenis
 Tóxicaqu(e) invasis incómmoda pélle fíbris.

85

ABROTANUM

Né̄c minus ábrotani prōmptum (e)st mīrārier álte
 Púbentis fruticés et quás inspicat aristas
 Rámor(u)m úbertas, tenués imitáta capillos.
 Húius odoratúm lēntó cūm vimine crinem
 Poéoniis cárptum prōdést miscere medellis.
 Féribus obstat enim, telum fugat, adjuvat ártus,
 Quos incerta premit furtiv(ae) iniuria gúttae.
 Prætereá tot habet virés quot fila comárum.

95

CUCURBITA

Háud secus áltipetáx séménte cucúbita vili
 Assurgéns, pārmis foliorum súscitat umbras
 Ingéntes, crēbrisque iacit retinacula rāmis.
 Ac velut úlm(um h)eder(a) implicuit cūm frondibus áltam,
 Ruris abúsque sinu tōti sua brachia circum
 Láxa dedit ligno, summumque secuta cacumen
 Cörticis occuluit viridi tutamine rugas:
 Aut arbustivum vitis genus, árbore cūm se
 Explicuit quavis, ramorūmqu(e) alta corimbis
 Véstitit, et propriā sursum sē spōnte levavit -

100

105

- Vísitur érgo rubéns alién(a) īn séde racémus
 Dépendére, premít tabuláta viréntia Báchus,
 Pámpinus ét frondés discérnit látior áltas - 110
 Sic mea sic fragili dē stirpe cucúrbita súrgens
 Díligit áppositás, sua sústénácula, fúrcas,
 Átqu(e) ampléxa suás uncis tenet únguibus álnos.
 Né vēr(o) insanō dívelli tûrbine pôssit,
 Quót generát nódós, tôt iam retinácula téndit,
 Et quoniám duplicém prôdúcunt singula fúnem,
 Undique fulturám dextrá laeváque prehêndunt,
 Et velut īn fûsúm nentés cùm pénsa puéllae
 Móllia tráiciunt spirisqu(e) ingéntibus ómnem 120
 Filorúm seriém pülchrós mêtántur in órbes,
 Sic vaga tórtlibús stringunt ammémenta caténis
 Scálárúm, teretés involvuntqu(e) ilico virgas,
 Viribus ét discunt alienis técta cavárum
 Árdua pôrticuum volucrì superare natátu. 125
 Iam quis pôma queát rāmis pêndéntia pássim
 Mirari digné? quae nón minus undique cêrtis
 Sunt formáta viis, quam si tornatile lignum
 Inspiciás mediò rasúm, quod mâmture cónstat.
 Illa quidém gracili primum démissa flagello 130
 Oblongó, tenuique ferunt igéntia cóllo
 Córpora, túm vastúm laxátur in ilia pôndus,
 Tótum vénter habét, tot(um) álvus, et intus aluntur
 Multa cavérnoso sciuñctim cárcere grána,
 Quae tibi cónsimilém pôssunt prômittere méssem. 135
 Ipsos quin etiám teneró sub témpore fructus,
 Ant(e) húmör quam clausa laténs per viscera séro
 Autumn(i) advéntu ráréscat, et arida circum
 Réstiterit cutis, inter opes transire ciborum
 Sáepe vidémus, et ardenti sartagine pinguem 140
 Combiber(e) árvin(am), ét placidum secmémenta saporem
 Ebria mûltotiéns mënsis præstare secundis.

Si vēr(o) aéstīvī sinitúr sp̄irámina sólis
 Cúm genitríce pat(i) ét mātúrā fálce recídi,
 Idém foéetus in ássiduoós fōrmáríer úsus
 Vásorúm poterít, vāstō dūm vísdera véntra
 Égerimús, facilí rādéntēs ilia tórno.
 Nónnūnqu(am) hác īngéns sēxtárius ábditur álvo,
 Cláuditur áut potiór mēnsúrāe pōrtio plénae,
 Ámphora quáe, piceó linitúr dūm glúttine, sérvat
 Incorrúpta diú generósí dóna Liéi. 145
 150

PEPONES

Hóc simul īn spatiō, cāmpī quō figitur īmis
 Haéc tām láeta segés, vīlī quām cármine pīnxi,
 Visitur áltériús vītis genus ácre per aéquor
 Sérpere púlvere(um) ét fructúus nūtrīre rotúndos.
 Pómōr(um) haéc speciés tērráe super árida vúlgo
 Térga iacéns créménta capit púlcherrima, dōnec
 Sólibus aéstīvis flāvōs intīcta colōres
 Méssorís calathós mātúrā frúge replérit. 155
 160

Túm videás aliis teretém satis ésse figúram,
 Úndique pōrr(o) aliis oblongō scémate véntrum
 Démīssúm, nucis áut ovi vērsátilis īstar,
 Vél quális manibús quōndām sūspénsa supīnis
 Lúcet agéns círcúm lōmémenti bulla salívam
 Ánte recéns macerétur aquis quām spúma refúsis,
 Dúm lēntéscit adhúc digitis luctántibus, ét se
 Áltérniś vicibús studiōque fricántibus úno,
 Inter utrámque manúm pārvó fit pārvus hiátu
 Exitus, húc strīctó lēnís meat óre Nothí vis,
 Distēnditque cavúm vitreá sub imágine pōndus,
 Et céntrúm medió cōfīngit lábile fúndo,
 Úndique cónveniát cameri qu(o) īfléxio técti.
 Ergo calýps huiús penetrát dūm vísdera pōmi, 165
 170

Élicit húmōris lārgōs cūm sēmine rīvos
 Mūltiplici: tūm deinde cavūm pēr plūrima tērgus
 Frūstra manū spārgēns hōrtōrum lāetus opīmas
 Dēliciās cōnvīva capit, cāndōrque sapōrque
 Óblēctānt faucēs, nēc dūrōs illa molāres
 Ésca stupēre facit, facilī sēd mānsa vorātu
 Vi nātūrāli frīgūs pēr vīscera nūtrit.

175

ABSINTHIUM

Próximus ábsinthi fruticēs locus érigit ácris,
 Hérbārūm mātrém simulāntēs vīmine léntō.
 In foliis color ést aliūs, rāmīsqu(e) odor álter
 Pūberibūs, lōngēque sapōris amārior hāustus.
 Férvēntēm domuīsse sitīm, dēpēllere fēbres
 Hōc solet áuxiliūm clārá vīrtūte probātum.
 Si tibi prāetereá caput ácri fōrte dolōre
 Pūlsētūr subitō, vēl sī vērtīgo fatīget,
 Hūius opēm rīmāre, coquēns frōndēntis amāram
 Ábsinthi sīlvām, tūm iūra lebēte capāci
 Éffūnd(e), ét capitīs pērfūnde cacūmina sūmmi.
 Quō pōstqu(am) ábluerīs gracilēs hūmōre capīllos,
 Dēvīnctās frōndēs super īposuīsse memēnto.
 Tūm mōllīs fōtōs cōnstīngāt fāscia crīnes,
 Ét pōst nōn mūltās ēlāpsi tēmporis hōras
 Hōc intēr reliquās eiūs mīrābere vīres.

185

190

195

MARRUBIUM

Quid referām iūxtā positi nimiūmque potēntis
 Mārrubii nōn vīle genūs, licet ácrius óra
 Mōrdeat ét lōngē gūstūm dīsiūngat odōre.
 Dūlc(e) en(im) olēt, nōn dūlce sapīt, sēd pēctoris áegros
 Cōmprimit ángōrēs, trīsti dūm sūmitur hāustu.

200

Práecipuē tālis caleát si pótus ab igni
Et cōenām cyatīs cōgātūr clāudere crēbris,
Sí quānd(o) īfēnsāe quāesīta venēna novērcae
Pótibus īmīscēnt dapibūsv(e) aconīta dolōsis
Trīstia cōnfūndūnt, extēmplō sūmpta salūbris
Pótio mārrubii sūspēcta perīcula préssat.

205

FOENICULUM

Néc maratrī taceātur honōr, quōd stīpīte fōrti
Tōllitur, ét lāté rāmōrūm brāchia téndit,
Dūlce satīs gustū dūlcém satis āddit odōrem.
Hōc oculīs, quōs ūmbra premāt, prōdēsse locūntur,
Hūius itēm sēmén foetāe cūm lācte capēllae
Ābsūmptūm vēntrīs fertūr mōllīre tumōrem,
Cūncēntīsque morās dīssōlvere prōtinus ālvi.
Praētereā rādīx maratrī cōmmīxta liquōri
Lēnāeō tūssīm pērcēpta repēllit anhēlam.

210

215

GLADIOLA

Tē neque trānsierīm Latiāe cūi lībera līnguae
Nōmine dē gladiī nōmēn fācūndia fīnxit.
Tū mihi pūrpureī prōgīgnīs flōrīs honōrem,
Prīm(a) aēstāte gerēns violāe iūcūnda nigēllae
Mūnera, vēl quālīs mēnsā sub Apōllinis ālta
Invēstīs puerī prō mōrte recēns yacīncthus
Exiit ét flōrīs signāvit vērtice nōmen.
Rādīcīs rāmēnta tuāe siccāta fluēnti
Dīluimūs cōntūsa merō sāevūmque dolōrem
Vēsīcāe premimūs tāli nōn sécius ārte.
Pīgnore fūllo tuō līni cāndēntia tēxta
Efficit, út rigeānt dūlcēsqu(e) imitēntur odōres.

220

225

LYBISTICUM

Ínter odórātám memoráre lybística sīlvam
Fórtia, suádet amór párvi diffúsior hórti. 230
Hóc gērmén sūcō quāmvis et odóre geméllis
Órbibus ófficer(e) ét tenebrás īnférre putétur,
Sémina sáepe tamén quāesítis áddere cūris
Párva solét, fāmāmqu(e) aliénā láude merēri.

CERFOLIUM

Quáe tōt béllorum, tōt fámōsíssima rérum
Mágñarúm moniménta sacró pia cónfincis óre, 235
Exilés, Erató, nōn dédignáre meórum
Dívitiás holerúm vērsú pérstríngere mécum.
Ínfirmís divisa licét Macedónia rámis
Spárgitur, ét crebris ignóbile sémen aristis 240
Súfficit, illa tamén tōtō reparabilis áanno
Páuperiém lārgó sōlátür múnere plébis
Índiguáe, nēc nón rēstríngere sāguinis úndas
Córpore diffúsás facilí solet óbvia gústu.
Ílla quoqu(e) inféstó vēntér dūm fórtē dolóre 245
Túrbatür, fóménta supér nōn irrata dúcit,
Púleiúm sibimét frōndésque papáveris áddens.

LILIUM

Lília quó vērsú cāndéntia, cármine quóve
Iéiūnáe maciés satis éfferat árida Músa? 250
Quórum cāndor habét nivei simulácrum nitóris,
Dúlcis odór sīlvás imitátür flóre Sabéas.
Nón Pariús cāndóre lapis, nōn nārdus odóre
Lília nōstra premit, nēcnōn si pérfidus ánguis
Íngenitis collécta dolis serit óre venéna
Péstiferó, cāecúm pér vúlnus ad intima mórtēm 255

Córdā ferám mītténs, pīstíllō līlia prāestat
 Cóm̄maceráre gravī sūcósqu(e) haūrīre Falérno.
 Sí quōd cōntūsúm (e)st sūmmō līvēntis in óre
 Pónatúr pūncetī, tūm iām dīnōscere vīres
 Māgnificás hūiūsce datúr medicāminis últro.
 Hāec etiām lāxīs prōdēst cōntūsio mémbris.

260

PAPAVER

Ét Cereále quidém nūgár(um) īn párte papáver
 Hāc memoráre placét, quōd rāptū mēsta puēllae
 Māter, ut īmmēnsís oþptát(a) oþlīvia mēntem
 Éxuerént cūris, fērtúr Lātōna vorāsse.
 Hōc simul aúxilió cārbūnculus áter ab īmo
 Pēctore quī rūctús nimiúm cōnvōlvit amāros
 Óris adúsque forēs, reprimī pērsáepe vidētur.
 Hūius ad álta capút grānōrūm sémine fētum
 Prōtēntō fragilíque solēt sē tōllere cōllo,
 Īnque modūm mālī, regiō cuī Púnica nōmen
 Īndidit, ūniūs patulō sūb pēllis amictu
 Grána celébrāndāe vīrtūtis plūrima clāudit,
 Déque sonō māndēntis habēt fōrmābile nōmen.

265

270

SCLAREGA

Hīc ūmbrōsa novōs īntér sclāréga virōres
 Stíp̄ite prāevalid(o) ássūrgéns, rāmōsque comásque
 Áltius éxtōllit: quāe quāmvīs rārius ūlli
 Quáesit(a) aúxilió medicōrūm páene putētur
 Éffūgisse manús, dūlcī tamen īndita cāldae
 Ét vīrēs et odōrātī fērmēnta sapōris
 Prāestat, eām iūxt(a) hōrtēnsis nōn éxtima cōsti
 Sílva latēt stomachīque morās vēntrēmque salūbri
 Prōvocat aúxilió rādīcīs mūnere cōctae.

275

280

MENTA

Néc mihi défuerit vūlgārīs cōpia mēntae
Mūlta per ét gener(a) ét speciēs dīvērsa colōresqu(e) 285
 Ét vīrés; hūiūs quōddám genus útile vōcem
 Raúcisonām clārō rūrsús redhibére canōri
 Pōsse putānt, eiūs sūcōs sī fāuce vorārit
 Iēiūnā, quēm crēbra premēns rāucēdo fatigat.
 Ést aliūd prāepīngue genūs hūiūsce frutēcti,
 Quōd iām nōn pārvī diffūndāt gērminis ūmbras,
 Céls(a) ebūlī sēd móre petēns ā stīpīte fōrti
 Úndique māiōrēs foliōrūm prōrogat álas,
 Quīs odor álter inēst pāulōqu(e) immītior hāustus.
 Sēd sī quīs virēs speciēsqu(e) ét nōmina mēntae 295
 Ád plēnūm memorāre potēst, sciat illē necēsse (e)st,
 Áut quot Eritrēō volitēnt īn gūrgite pīscēs,
 Lémnius áut áltūm quot in áera Mūlcifer īre
 Scīntillās vāstīs videāt fōrnācībus Áetnae.

PULEIUM

Nōn patitūr cūnctás āngūstia cárminis hūius
Pūlei vīrtūtēs celerī cōmprēndere vērsu. 300
 Hōc apud īndōrūm tāntī cōnstāre perītos
 Fértur, apūd Gāllōs quāntī valet īndica nīgri
 Cōngeriēs piperīs. Quīs iām dubitāre sinētur
 Hāc hērbā plūrēs lēnīrī pōsse labōres,
 Quām pretiīs inhiānter emīt dītīssima tāntis 305
 Géns, hebenōqu(e) aūrōque fluēns ét mīra volēnti
 Quāeque ferēns mūnd(o). Ó māgnī lāudānda tonāntis
 Vīrtūs ét ratiō, nūllīs quāe mūnera térris
 Lārga suāe nōn pāndit opīs, quāe rāra sub īsto
 Áxe vidēre solēs, aliīs īn pārtibus hōrum 310
 Cōpia tānta iacēt, quāntām vīlīssima técum

Éfficiúnt: rūrsús quāedám quāe sprēta vidéntur
 Fōrte tibi, māgnō mērcántūr dītia régna,
 Álter(a) ut álteriūs potiātūr fōenore tēllus,
 315
 Órbis et īn tōtō pēr pártēs úna domūs sit.
 Púleíum quoque décōctūm cūrábit, amīce,
 Ét pōt(u) ét fōtū stomachūm, mihi crēde, morāntem.
 Dūm canimūs quāe cérta gravi ratiōne tenēmus,
 Quāed(am) aūdit(a) etiām vērō mīscére cotúrno
 320
 Fás ūsúisque sinīt: rāmūm cōniúngito púlei
 Áuriculáe, nē fōrte capút tūrbáverit aēstus
 Sōlis in áeriō sī té pēflárit apérto.
 Quōd nisi mé cūrréns dēpónere vēla Thalīa
 Cōgeret ác tāndém pōrtūs ītrāre monéret,
 325
 Hīnc tibi mūltiplicés poterām dēcērpere flōres.

APIUM

Quāmvis īn nōstrīs apiūm vilésceret hōrtis,
 Ét sōl(o) id mūlti prōdésse sapōre putārint,
 Plúra tamén proprii medicámina vīribus ácri
 330
 Éxhibet áuxiliō, cūiūs sī trīta capéssas
 Sémina, tōrquēntés ūrīnāe frāngere trīcas
 Dīcitur; ips(um) etiām tenerō cūm gērmie mānsum
 Cōncoquit érrāntés stomachī penetrālibus éscas.
 Cōrporis hūnc rēgēm tūrbāns sī nāusia vēxet,
 Mōx apiūm lȳmphā trīsti que bibātur acéto,
 335
 Pāssio tūm celerī cēdēt dēvīcta medéllae.

VETTONICA

Mōntibus ét sīlvīs, prātīs ét vāllibus īmis
 Vēttonicāe pretiōsa licēt cōllēctio cūnctis
 Pāene locīs superét pāssīm, tamen hānc quoque nōster
 Hōrtus habēt cūltāque docēt mānsuēscere térra.
 340

Háec tāntūm meruit generálī nōmine láudis,
 Út si quid mea Músa velit superāddere, tāndem
 Mōl(e) operis dēvicta suī, iām séntiat, illa
 Útilitāte minús quicquid dēprōmpserit ésse.
 Hānc viridém si fōrte tuōs cōnēris in ūsus
 Cārpere, siccātāmv(e) hiemī dēpōnere pīgrae,
 Túrbida sīve tuás obléctant pōcula fāuces,
 Sēu potiús lōngō tibi défaecāta labōre
 Dōna placēnt, huiús virtūs mīrabilis hērbæ
 Ómnia sūfficiēt; quām quōsdām pēndere tānti
 Nōvimus, út cōntrā tōtām qu(ae) īniūria cōrpus
 Ímpetit īntēriūs, mūnīrī vīribus éius
 Sēsē pōsse rati, soleánt haūrīre diébus
 Cōntinuūs hōc ácre genūs medicāminis álmi.
 Praētereá caput īfēstō si vūlnere frāctum
 Tābuerit, tūm crēbra terēns īmpōnito sācrae
 Tēgmina vēttonicāe, stātīm mīrābere vīres
 Illius, ī solidūm fuerit dūm clāusa cicātrix.

345 350 355

AGRIMONIA

Hic quoque sārcocolām, cāmpōs quāe plūrima pāssim
 Vēstit et effētis sīlvār(um) invēnta sub ūmbbris
 Nāscitur, órdinibūs facilē (e)st dīscérnere pūlchris.
 Hāec prāetér variūm lātāe vīrtūtis honōrem
 Trīta domāt vēntrīs prāedīr(um) et pōta dolōrem.
 Si quāe fōrte calybs īfēnsūs vūlnera mēmbris
 Índiderit nōstrīs, huiús tēmptāre iubēmur
 Áuxiliūm, prātiqu(e) īmpōnere tūnsa patēnti
 Gērmina, mātūrūm nāctūr(i) hāc árte vigōrem,
 Si tamen áddatūr mōrdēns cataplāsmat(i) acētum.

360 365

AMBROSIA

Háud procul ámbrosiám vūlgó quām dicere mó̄s est
Érigitúr, laudáta quidém, sed an ista sit illa,
Cúius in ántiquis celeberrima méntio lībris
Fit, dubiúm (e)st mūltis. Medicí tamen árte suápte
Hánc utcúmque colúnt, tāntúm quae sanguinis háusta
Ábsumit, quāntúm pótus ingésserit álmi.

370

NEPETA

Hérbār(um) in numerō, quās hōrtulus ille recēnti
Sēmpēr prōle creāt, nepetāe nōn ségnior éxit
Súrculus, úrticám foliis simulántibus, álto
Vértice prae grātum lāté largītus odōrem.
Háec variis olím mōrbōr(um) accōmoda cūris,
Nōn extrém(a) aliás intér dēcērnitur hērbas.
Húius enīm sūcús, roseō cōmmixtus olīvo,
Efficit únguēntūm, lāesáe quōd vūlnera cárnis
Átque cicātricūm dēfōrmia signa novārum
Pōss(e) abolér(e) aiūnt, prīsc(o) ét reparāre nitōri,
Et revocāre pilōs, plāgāe quōs fōrte recēntis
Pēstis hiūlca tulit, saniē tābōque perēsos.

375

380

385

RAFANUM

Hic rafanūm rādīce potēns lātōque comārum
Tēgmīne sūblāt(um) extrēmūs facit órdo vidēri.
Cúius amāra satīs quatīentēm viscera tūssim
Mānsa premít rādīx, trīti quoque sēminis háustus
Eiūsdēm vitiō pēstis pērsāepe medētur.

390

ROSA

- Iám nisi mé fēssúm via lóngior īndupedíret,
 Scrúpeus átque noví tērrérēt cárminis órdo,
 Débuerám vībúrna rosáe pretiōsa metállo
 Páctol(i) ét niveis Arabúm cīrcúmdare gémmis. 395
- Háec quia nón Tyrió Gērmánia tīnguitur óstro,
 Láta nec árdēnti sē Gállia múnice iáctat,
 Lútea púrpurei reparát créménta quotánnis
 Úbērtím flōris, tāntúm quī protinus ómnes
 Hérbárúm vīcis se comás virtút(e) et odóre
 Dícitur, út meritó flōrúm flōs ésse ferátur.
 Inficit hīc oleúm proprió dē nōmine díctum,
 Quód quām sáepe fiát mōrtálibus útile cūris,
 Néc meminísse potést hominúm nēc dícere quīsquam. 400
- Húic fāmōsa suós oppōnūnt līlia flōres,
 Lóngius hór(um) etiám spīrāns odor imbuit áuras,
 Séd si quīs nivei cāndéntia gérmina frūctus
 Tríverit, áspērsi mīrábitur ilicet ómnem
 Nēctaris ille fidém celeri periisse meātu,
 Hōc quia vīrginitás fāmā sūbnīxa beáta 410
- Flōre nitét, quām si nūllūs labor exagitārit
 Sōrdis et illiciti nōn frēgerit árdor amōris,
 Flāgrat odóre suó. Pōrrō si glōria pēssum
 Integritatis eāt, fōetór mūtābit odōrem.
- Háec duo nāmque probābiliúm gener(a) īnclýta flōrum
 Écclesiāe sūmmás signánt pēr sāecula pálmas,
 Sāguiné mārtyrii cārpít quāe dōna rosārum,
 Līliaqu(e) īn fidei gestāt cāndōre nitēntis. 415
- Ó mātére vīrgō, fēcūndō gérmine māter,
 Vīrgo fid(e) intāctā, spōnsi dē nōmine spōnsa,
 Spōnsa, colúmba, domūs rēgīna, fidēlis amīca,
 Bēllō cárpe rosás, laēt(a) árripe līlia páce.
 Flōs tibi scéptrigerō vēnit generāmine Iēsse, 420

Únicus ántiquáe reparátor strípis et áuctor;
 Lília quí vērbis vītāque dicávit amoéna,
 Mórte rosás tīnguéns, pācémqu(e) ēt prōelia mémbris
 Líquit in órbe suís, vīrtút(em) ampléxus utrámque.
 Prémiaqu(e) ámbōbús sērváns aetéerna triúmphis. 425

COMMENDATIO OPUSCULI DE CULTURA HORTORUM

Haéc tibi sérvitií mūnūscula vília párvi
 Strábo tuús, Grímálde patér dōctissime, sérvus
 Pēctore dévōtō nūlliūs pōnderis offert,
 Ut cūm cónsēptō vīlis cōnséderis hōrti
 Sübter opácātās frōndénti vértice mālos,
 Pérsicus ímparibús crīnēs ubi dīvidit úmbris,
 Dūm tibi cána legūnt tenerá lānūgine pōma 435
 Lūdēntés pueri, scola láetabúnda tuórum,
 Átque volis īngéntia mála capácibus īndunt,
 Grāndia cónāntés īclūdere cōrpora pálmis:
 Quō moneár(e) habeás nōstrī, pater álme, labōris,
 Dūm relegis quae dédo voléns, īntérque legéndum
 Ut vitiósa secés, dēpósco, placéntia fírmes. 440
 Té deus aetérná faciát vīrtúte viréntem
 Īnmārcéscibilis pālmām cōmpréndere vītae:
 Hōc pater, hōc nātūs, hōc spīritus ánnuat álmus.